

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/65/ES**z dne 26. oktobra 2005****o krepitvi varnosti v pristaniščih****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKIH UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Kršitve varnosti zaradi terorizma zelo ogrožajo ideale demokracije, svobode in miru, ki so temelji Evropske unije.
- (2) Ljudi, infrastrukturo in opremo v pristaniščih bi bilo treba zaščititi pred kršitvami varnosti in njihovimi škodljivimi posledicami. Takšna zaščita koristi tako uporabnikom transportnih storitev kot tudi gospodarstvu in celotni družbi.
- (3) Evropski parlament in Svet sta 31. marca 2004 sprejela Uredbo (ES) št. 725/2004 z dne 31. marca 2004 o povečanju zaščite na ladjah in v pristaniščih ⁽⁴⁾. Omenjena uredba določa ukrepe v zvezi s pomorsko varnostjo, ki predstavljajo le del ukrepov, potrebnih za zagotovitev ustrezne stopnje varnosti celotne transportne verige, kakor koli povezane s pomorskim prometom. Področje uporabe omenjene uredbe je omejeno na varnost na krovu plovil in neposreden odnos med ladjo in pristaniščem.

(4) Vpeljati bi bilo treba varnostne ukrepe v pristaniščih, s katerimi bi omogočili največjo možno stopnjo zaščite za pomorsko in pristaniško industrijo, ki bi zajemali vsako pristanišče v mejah, ki jih opredeli zadevna država članica, s čimer bi zagotovili, da varnostni ukrepi, sprejeti ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004, uživajo ugodnosti izboljšane varnosti na območjih pristaniške dejavnosti. Te ukrepe bi bilo treba uporabljati za vsa pristanišča z eno ali več pristaniškimi napravami, ki jih ureja Uredba (ES) št. 725/2004.

(5) Zastavljeni cilj v zvezi z varnostjo iz te direktive se lahko doseže s sprejetjem primernih ukrepov, ne da bi se pri tem posegalo v pravila držav članic na področju nacionalne varnosti in ukrepov, ki bi se morda lahko sprejeli na podlagi Poglavlja VI Pogodbe o Evropski uniji.

(6) Države članice bi morale na podlagi podrobnih ocen o varnosti ugotoviti natančne meje pristaniških območij, pomembnih za varnost, ter sprejeti tudi različne ukrepe, s katerimi lahko zagotovijo ustrezno varnost v pristaniščih. Ti ukrepi bi morali ustrezati različnim varnostnim stopnjam in odražati različne stopnje tveganja v različnih pristaniških pod-območjih.

(7) Države članice bi morale odobriti varnostne načrte pristanišč, ki vključujejo ugotovitve iz ocene o varnosti v pristanišču. Zaradi učinkovitosti varnostnih ukrepov je treba med vsemi udeleženi stranmi jasno razdeliti naloge in jih tudi redno izvajati. Tako jasna delitev nalog kot tudi prikaz postopkov izvajanja v obliki varnostnega načrta pristanišča v veliki meri prispevata k učinkovitosti preventivnih in naknadnih popravilnih ukrepov v zvezi z varnostjo v pristanišču.

(8) Plovila RO-RO so posebej izpostavljena kršitvam varnosti, zlasti kadar poleg tovora prevažajo tudi potnike. Na podlagi ocene tveganja bi bilo treba sprejeti ustrezne ukrepe, ki zagotavljajo, da osebna in tovorna vozila na plovilu RO-RO, bodisi na notranjih ali pa mednarodnih linijah, ne ogrožajo plovila, potnikov, posadke ali tovora. Takšni ukrepi naj se izvajajo tako, da se pri tem čim manj ovira tekoče opravljanje ostalih dejavnosti.

⁽¹⁾ UL C 120, 20.5.2005, str. 28.

⁽²⁾ UL C 43, 18.2.2005, str. 26.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 6. oktobra 2005.

⁽⁴⁾ UL L 129, 29.4.2004, str. 6.

- (9) Države članice bi morale biti sposobne ustanoviti odbore za varnost pristanišč, ki nudijo praktično svetovanje pristaniščem, ki jih ureja ta direktiva.
- (10) Države članice bi morale zagotoviti, da vse udeležene strani dobro razumejo svoje zadolžitve v zvezi z varnostjo v pristanišču. Države članice bi morale nadzorovati upoštevanje varnostnih pravil in za vsa svoja pristanišča jasno določiti pristojne organe, odobriti vse varnostne ocene in načrte za svoja pristanišča, določiti in po potrebi obveščati o ustreznih stopnjah varnosti ter zagotoviti izvajanje, usklajevanje in dobro obveščanje o ukrepih.
- (11) Države članice bi morale odobriti ocene in varnostne načrte ter spremljati njihovo izvajanje v pristanišču. Da bi čim manj ovirali pristanišča in čim manj administrativno obremenjevali inšpekcijske organe, bi moralo biti spremljanje izvajanja te direktive s strani Komisije izvedeno skupaj s pregledi iz člena 9(4) Uredbe (ES) št. 725/2004.
- (12) Države članice bi morale zagotoviti, da kontaktne točke za varnost v pristanišču prevzamejo vlogo kontaktne točke med Komisijo in ostalimi državami članicami. Komisijo bi morale obveščati o tem, katera pristanišča na podlagi izvedenih ocen o varnosti ureja ta direktiva.
- (13) V zvezi z učinkovitim in standardnim izvajanjem ukrepov v skladu s to varnostno politiko se pojavljajo pomembna vprašanja glede njenega financiranja. Financiranje dodatnih zaščitnih ukrepov naj ne bi povzročalo izkrivljanja konkurence. Komisija bi morala najpozneje do 30. junija 2006 predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu ugotovitve iz raziskave o stroških ukrepov, sprejetih na podlagi te direktive, pri čemer je treba podrobneje obravnavati vprašanje delitve financiranja med javnimi organi, pristaniškimi organi in izvajalci.
- (14) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, priznana zlasti z Listino o temeljnih pravicah Evropske unije.
- (15) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, naj se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (16) Treba bi bilo določiti postopek za prilagajanje te direktive, da bi se upošteval razvoj mednarodnih instrumentov in, v skladu z izkušnjami, postopek za prilagajanje ali dopolnjevanje podrobnih določb iz Prilog k tej direktivi, pri čemer se področje uporabe te direktive ne širi.
- (17) Ker države članice cilja te direktive, torej uravnotežene uvedbe ustreznih ukrepov na področju pomorskega prometa in pristaniške politike ne morejo zadovoljivo doseči in ga je zato lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je nujno potrebno za doseg tega cilja.
- (18) Ker se ta direktiva nanaša na morska pristanišča, naj se v njej določene obveznosti ne uporabljajo za Avstrijo, Češko, Madžarsko, Luksemburg in Slovaško –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

1. Glavni cilj te direktive je sprejetje ukrepov na ravni Skupnosti za povečanje varnosti v pristaniščih zaradi kršitev varnosti.

Ta direktiva prav tako zagotovi, da varnostni ukrepi, sprejeti ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004, pridobijo z izboljšanjem varnosti v pristaniščih.

2. Ukrepi iz odstavka 1 vsebujejo:

- (a) skupna osnovna pravila o varnostnih ukrepih v pristanišču;
- (b) mehanizme za izvajanje teh pravil;
- (c) ustrezne mehanizme za spremljanje upoštevanja.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva določa varnostne ukrepe, ki jih je treba upoštevati v pristaniščih. Države članice lahko uporabljajo določbe te direktive na območjih, povezanih s pristanišči.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

2. Ukrepi iz te direktive se uporabljajo za vsako pristanišče na ozemlju države članice, v katerem se nahaja ena ali več pristaniških infrastruktur, ki jih ureja odobren varnosti načrt pristanišča v skladu z Uredbo (ES) št. 725/2004. Ta direktiva se ne uporablja za vojaške objekte v pristaniščih.

3. Države članice za vsako pristanišče opredelijo meje pristanišča za namene te direktive, ob upoštevanju podatkov, ki izhajajo iz ocene varnosti v pristanišču.

4. Kadar država članica meje pristaniške infrastrukture v smislu Uredbe (ES) št. 725/2004 opredeli tako, da dejansko vključujejo celotno pristanišče, imajo ustrezne določbe iz Uredbe (ES) št. 725/2004 prednost pred določbami te direktive.

Člen 3

Opredelitve pojmov

Za namene te direktive:

1. „pristanišče“ pomeni vsakršno določeno območje na kopnem in na morju, katerega meje je opredelila država članica, v kateri se pristanišče nahaja, z opremo in infrastrukturo, ki omogočata komercialni pomorski promet;
2. „vmesnik ladja/pristanišče“ pomeni medsebojni vpliv, do katerega pride, ko dejavnosti, ki vključujejo gibanje oseb, pretok blaga ali opravljanje pristaniških storitev na ali iz ladje, neposredno in takoj vplivajo na ladjo;
3. „pristaniška infrastruktura“ pomeni območje, kjer poteka vmesnik ladja/pristanišče; sem spadajo npr. sidrišča, privezi ter pristopi z morske strani, kakor je primerno;
4. „kontaktna točka za varnost v pristaniščih“ pomeni telo, ki ga vsaka država članica določi za kontaktno točko med Komisijo in ostalimi državami članicami in ki pospešuje, spremlja in obvešča o uporabi varnostnih ukrepov v pristaniščih, določenih v tej direktivi;
5. „pristaniški varnostni organ“ pomeni organ, ki je zadolžen za varnost v določenem pristanišču.

Člen 4

Usklajevanje z ukrepi, sprejetimi ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004

Države članice zagotovijo, da so varnostni ukrepi v pristaniščih, ki jih določa ta direktiva, tesno usklajeni z ukrepi, sprejetimi ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004.

Člen 5

Pristaniški varnostni organ

1. Države članice določijo pristaniški varnostni organ v vsakem pristanišču, ki ga ureja ta direktiva. En pristaniški varnostni organ je lahko določen za več pristanišč.
2. Pristaniški varnostni organ je odgovoren za pripravo in izvajanje varnostnega načrta pristanišča, ki temelji na ugotovitvah iz ocene varnosti v pristanišču.
3. Države članice lahko za pristaniške varnostne organe določijo „pristojne organe za pomorsko zaščito“, kakor so predvideni z Uredbo (ES) št. 725/2004.

Člen 6

Ocena varnosti v pristanišču

1. Države članice zagotovijo, da se za pristanišča, ki jih ureja ta direktiva, izvede ocena o varnosti v pristanišču. Pri teh ocenah se upoštevajo posebnosti različnih enot znotraj pristanišča in, kjer se to ustreznim organom države članice zdi potrebno, sosednjih območij, če ta vplivajo na varnost v pristanišču, prav tako se upoštevajo ocene varnosti pristaniške infrastrukture znotraj njihovih meja, kot so bile izvedene ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004.
2. Vsaka ocena varnosti v pristanišču se izvede vsaj ob upoštevanju podrobnih zahtev iz Priloge I.
3. Oceno varnosti v pristanišču lahko izvede priznana organizacija, zadolžena za varnost iz člena 11.
4. Ocene varnosti v pristaniščih odobri zadevna država članica.

Člen 7

Varnostni načrt pristanišča

1. Ob upoštevanju ugotovitev iz ocen varnosti v pristaniščih države članice zagotovijo, da se varnostni načrti pristanišč razvijajo, ohranjajo in posodablajo. Varnostni načrti pristanišč ustrezno upoštevajo posebnosti različnih pristaniških enot ter vključujejo tudi varnostne načrte za pristaniško infrastrukturo znotraj njihovih meja, določenih ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004.

2. V varnostnem načrtu pristanišča se za vsako izmed različnih stopenj varnosti iz člena 8 določijo:

- (a) obvezni postopki;
- (b) ukrepi, ki jih je treba sprejeti;
- (c) dejavnosti, ki jih je treba opraviti.

3. Vsak varnostni načrt pristanišča upošteva vsaj podrobne zahteve iz Priloge II. Kadar in kolikor je to primerno, varnostni načrt pristanišča vključuje zlasti varnostne ukrepe, ki jih je treba uporabljati za potnike in vozila, ki se vkrcajo na morske ladje, ki prevažajo potnike in vozila. V primeru storitev mednarodnega pomorskega prometa zadevne države članice sodelujejo pri oceni varnosti.

4. Varnostne načrte pristanišč lahko razvije priznana organizacija, zadolžena za varnost, iz člena 11.

5. Varnostne načrte pristanišč odobri zadevna država članica še pred njihovim izvajanjem.

6. Države članice zagotovijo spremljanje izvajanja varnostnih načrtov pristanišč. Spremljanje je usklajeno z drugimi dejavnostmi nadzora, ki se izvajajo v pristanišču.

7. Države članice zagotovijo izvajanje ustreznega urjenja ob upoštevanju osnovnih zahtev po varnostnem urjenju iz Priloge III.

Člen 8

Varnostne stopnje

1. Države članice za pristanišča in dele pristanišč vpeljejo sistem varnostnih stopenj.

2. Obstajajo 3 varnostne stopnje, kakor je opredeljeno v Uredbi (ES) št. 725/2004:

- „varnostna stopnja 1“ pomeni minimalne zaščitne varnostne ukrepe, ki se nenehno izvajajo,
- „varnostna stopnja 2“ pomeni ustrezne dodatne zaščitne varnostne ukrepe, ki se izvajajo ob povečanem tveganju kršitev varnosti,
- „varnostna stopnja 3“ pomeni nadaljnje posebne zaščitne varnostne ukrepe, ki se izvajajo za določen čas v primeru verjetne ali neposredne kršitve varnosti, četudi ni mogoče ugotoviti ogroženega cilja.

3. Države članice za vsako pristanišče ali del pristanišča določijo varnostne stopnje, ki se uporabljajo. Za vsako izmed varnostnih stopenj lahko država članica določi različne varnostne ukrepe, ki se izvajajo v različnih delih pristanišča, glede na ugotovitve iz ocene varnosti v pristanišču.

4. Države članice ustrezno osebo ali osebe obveščajo o veljavni varnostni stopnji za vsako pristanišče ali del pristanišča, kakor tudi o vsaki njeni spremembi.

Člen 9

Uradnik za varnost v pristanišču

1. Zadevne države članice za vsako pristanišče potrdijo uradnika za varnost v pristanišču. Kadar je to izvedljivo, ima vsako pristanišče svojega uradnika za varnost, vendar lahko imajo tudi skupnega uradnika za varnost, če je to primerno.

2. Uradnik za varnost v pristanišču predstavlja kontaktno točko za vse zadeve pristaniške varnosti.

3. Kadar je za varnost pristaniške infrastrukture po Uredbi (ES) št. 725/2004 zadolžen drug uradnik kot uradnik za varnost v pristanišču, je treba med njima zagotoviti tesno sodelovanje.

Člen 10

Pregledovanja

1. Države članice zagotovijo, da se ocene varnosti v pristaniščih in varnostni načrti pristanišč primerno pregledajo. Na splošno se pregledajo vsaj enkrat vsakih pet let.

2. Obseg pregleda je obseg iz členov 6 ali 7, kakor je primerno.

Člen 11

Priznana organizacija, zadolžena za varnost

Države članice lahko za potrebe te direktive imenujejo priznane organizacije, zadolžene za varnost. Priznane organizacije, zadolžene za varnost, izpolnjujejo pogoje iz Priloge IV.

Člen 12

Kontaktna točka za varnost v pristaniščih

Države članice za varnostne vidike v pristanišču imenujejo kontaktno točko. Države članice lahko za varnostne vidike v pristanišču določijo kontaktno točko v skladu z Uredbo (ES) št. 725/2004. Kontaktna točka za varnost v pristaniščih Komisiji sporoči seznam pristanišč, na katera se nanaša ta direktiva, in jo obvešča o vseh spremembah tega seznama.

Člen 13

Preverjanje izvajanja in skladnosti

1. Države članice vzpostavijo sistem ustreznega in rednega nadzora nad varnostnimi načrti pristanišč ter njihovim izvajanjem.

2. Komisija v sodelovanju s kontaktnimi točkami iz člena 12 spremlja, kako države članice izvajajo to direktivo.

3. To spremljanje se izvaja skupaj s pregledi iz člena 9(4) Uredbe (ES) št. 725/2004.

Člen 14

Prilagoditve

Priloge I do IV se lahko spremenijo v skladu s postopkom, določenim v členu 15(2), pri čemer se področje uporabe te direktive ne širi.

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 725/2004.

2. V primeru sklicevanja na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

V členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES navedeno obdobje je en mesec.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 16

Zaupnost in razširjanje podatkov

1. Pri uporabi te direktive Komisija v skladu s Sklepom 2001/844/ES, ESPJ, Euratom⁽¹⁾ sprejme ustrezne ukrepe za zaščito podatkov, do katerih ima dostop ali ki so ji bili posredovani s strani držav članic, ob upoštevanju pravil o zaupnosti.

Države članice v skladu z zadevno nacionalno zakonodajo sprejmejo enakovredne ukrepe.

2. Vse osebe, ki izvajajo varnostne preglede ali ki obravnava zaupne podatke v zvezi s to direktivo, ustrezno preveri država članica, katere državljan je član osebja, in potrdi njihovo zanesljivost.

Člen 17

Kazni

Države članice zagotovijo, da se uvedejo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive.

⁽¹⁾ UL L 317, 3.12.2001, str. 1. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2005/94/ES, Euratom (UL L 31, 4.2.2005, str. 66).

Člen 18**Izvajanje**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 15. junija 2007. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 19**Poročilo o vrednotenju**

Komisija najpozneje do 15. decembra 2008 ter vsakih pet let po tem predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o oceni, ki med drugim temelji na podatkih, pridobljenih v skladu s členom 13. V tem poročilu Komisija analizira ravnanje držav članic v skladu s to direktivo in učinkovitost

sprejetih ukrepov. Po potrebi poda predloge za dodatne ukrepe.

Člen 20**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 21**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice, ki imajo pristanišča, kakor je določeno v členu 2(2).

V Strasbourgu, 26. oktobra 2005

Za Evropski parlament
Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik

D. ALEXANDER

PRILOGA I

OCENA VARNOSTI V PRISTANIŠČU

Ocena varnosti v pristanišču predstavlja podlago za varnostni načrt pristanišča in njegovo izvajanje. Ocena varnosti v pristanišču vsebuje vsaj:

- opredelitev in ovrednotenje pomembnega imetja in infrastrukture, ki jih je treba zaščititi,
- prepoznavanje morebitnih groženj za imetje in infrastrukturo ter oceno dejanske verjetnosti, da se te grožnje uresničijo, da se določijo in prednostno razvrstijo varnostni ukrepi,
- opredelitev, izbiro in prednostno razvrščanje protiukrepov in spremenjenih postopkov ter raven njihove učinkovitosti pri zmanjševanju ranljivosti, ter
- opredelitev šibkih točk infrastrukture, politik in postopkov, vključno s človeškim dejavnikom.

V ta namen ocena zajema vsaj:

- opredelitev vseh območij, ki so pomembna za varnost v pristanišču, kar med drugim pomeni tudi opredelitev meja pristanišča. To vključuje pristaniško infrastrukturo, na katero se že nanaša Uredba (ES) št. 725/2004 in katere ocena tveganja bo služila kot osnova nadaljnjim ukrepom,
- opredelitev varnostnih vprašanj, ki izhajajo iz razmerja med pristaniško infrastrukturo in ostalimi varnostnimi ukrepi v pristanišču,
- opredelitev, kateri člani osebja bodo morali prestati preverjanje strokovnih izkušenj in/ali varnostno preverjanje zaradi njihovega delovanja na območjih visokega tveganja,
- če je koristno, se pristanišče razdeli na manjše enote, glede na verjetnost kršitev varnosti. Pri tem se posamezna pristaniška območja ne ocenjuje zgolj glede na njihovo neposredno izpostavljenost kot morebitni cilj, ampak tudi na podlagi njihove morebitne prehodne vloge, kadar so cilj sosednja območja,
- opredelitev, kako se tveganje spreminja, npr. glede na sezono,
- opredelitev posebne značilnosti pod-območij, kot je npr. lokacija, dostopnost, oskrba z električno energijo, komunikacijski sistem, lastništvo in uporabniki ter ostali elementi, ki so pomembni za varnost,
- opredelitev potencialnih scenarijev v primeru groženj za pristanišče. Celotno pristanišče ali določeni deli njegove infrastrukture, tovora, prtljage, ljudi ali transportne opreme znotraj pristanišča so lahko neposreden cilj prepoznanih groženj,
- opredelitev podrobnih posledic scenarija v primeru groženj. Posledice lahko zadevajo eno ali več pod-območij. Opredelijo se tako neposredne kot posredne posledice. Posebna pozornost se bo namenila tveganju človeških žrtev,
- opredelitev verjetnosti verižnih učinkov ogrožanja varnosti,

- opredelitev ranljivosti vsakega pod-območja,
- opredelitev vseh organizacijskih vidikov, ki so pomembni za splošno varnost v pristanišču, vključno z delitvijo vseh organov, povezanih z varnostjo, obstoječih pravil in postopkov,
- opredelitev ranljivosti celotnega sistema varnosti v pristanišču, zlasti glede organizacijskih, zakonodajnih in proceduralnih vidikov,
- opredelitev ukrepov, postopkov in dejavnosti za zmanjšanje izpostavljenosti. Posebno pozornost bodo zahtevala sredstva za dostop, kontrola dostopa in omejitve dostopa do celotnega pristanišča ali do posameznih delov pristanišča, ki vključujejo identifikacijo potnikov, pristaniških uslužbencev in ostalih delavcev, obiskovalcev in ladijskih posadk, zahteve spremljanja območja ali dejavnosti, kontrola tovora in prtljage. Ukrepi, postopki in dejavnosti bodo usklajeni s predvidenim tveganjem, ki se lahko razlikuje med posameznimi pristaniškimi območji,
- opredelitev, kako bodo izboljšani ukrepi, postopki in dejavnosti v primeru zvišanja varnostne stopnje,
- opredelitev posebnih zahtev za ravnanje v nevarnih razmerah, npr. v primeru „sumljivega“ tovora, prtljage, goriva in drugih zalog, oseb, neznanih paketov in znanih nevarnosti (npr. bomb). Te zahteve tudi analizirajo zaželeno pogoje glede odstranitve tveganja na kraju samem ali po premestitvi na varno območje,
- opredelitev ukrepov, postopkov in dejavnosti za omejevanje in ublažitev posledic,
- opredelitev delitve nalog, kar omogoča ustrezno in pravilno izvajanje sprejetih ukrepov, postopkov in dejavnosti,
- namenjanje posebne pozornosti, kadar je to primerno, odnosu z ostalimi varnostnimi načrti pristanišča (npr. z varnostnim načrtom za pristaniško infrastrukturo) in z obstoječimi varnostnimi ukrepi. Prav tako se bo posvečala pozornost odnosom z ostalimi načrti za odzivanje (npr. v primeru razlitja nafte, nepredvidljivih dogodkov, medicinske intervencije, jedrske katastrofe itd.),
- opredelitev zahtev poročanja o izvajanju ukrepov in postopkov,
- nameni posebno pozornost ukrepom za zaščito občutljivih podatkov pred razkritjem,
- opredelitev primerov, ko je treba seznaniti vse, ki so neposredno vpleteni, kjer je primerno pa tudi javnost.

PRILOGA II

VARNOSTNI NAČRT PRISTANIŠČA

Varnostni načrt pristanišča določa varnostno ureditev v pristanišču. Temelji na ugotovitvah ocene varnosti v pristanišču. Jasno določa podrobne ukrepe. Vsebuje nadzorni mehanizem, ki po potrebi dopušča sprejetje ustreznih ukrepov za popravke.

Varnostni načrt pristanišča temelji na naslednjih splošnih vidikih:

- določa vsa območja, ki so pomembna za varnost v pristanišču. Ukrepi, postopki in dejavnosti se lahko glede na oceno varnosti v pristanišču razlikujejo med posameznimi pod-območji. V nekaterih pod-območjih so dejansko lahko potrebni strožji preventivni ukrepi kot v drugih. Posebna pozornost se nameni vmesnikom med pod-območji, kot je določeno v oceni varnosti v pristanišču,
- zagotavlja usklajevanje med varnostnimi ukrepi za območja z različnimi varnostnimi značilnostmi,
- omogoča, kadar je to potrebno, prilagajanje ukrepov, kot to narekujejo različni deli pristanišča, spreminjajoče se varnostne stopnje ter posebna poročila,
- opredeljuje organizacijsko strukturo, ki podpira izboljšanje zaščite pristanišča.

Na podlagi teh splošnih vidikov varnostni načrt določi naloge in opredeli delovne načrte na naslednjih področjih:

- pogoji dostopa. Za nekatera območja se dostop pogojuje le v primeru, da varnostna stopnja preseže določeno minimalno vrednost. Vsi pogoji in mejne vrednosti se bodo razumljivo vključile v varnostni načrt pristanišča,
- zahteve pregleda identifikacije, prtljage in tovara. Te zahteve se lahko uporabljajo za pod-območja ali pa tudi ne; zahteve se lahko v celoti uporabljajo za različna pod-območja ali pa tudi ne. Osebe, ki vstopajo ali se nahajajo na enem od pod-območij, se lahko preveri. Varnostni načrt pristanišča bo ustrezno upošteval ugotovitve ocene varnosti v pristanišču, ki je tisto orodje, s katerim se postavljajo varnostne zahteve za vsako pod-območje in za vsako varnostno stopnjo. Po uvedbi identifikacijskih kartic se bodo določili jasni postopki za izdajo, nadzor nad uporabo ter vračilo teh kartic. Ti postopki bodo upoštevali značilnosti različnih skupin uporabnikov v pristanišču in dopuščali posebne ukrepe, da bi omejili negativne posledice zahtev po nadzoru dostopa. Kategorije bodo vključevale vsaj pomorščake, uradnike organov, osebe, ki redno delajo v pristanišču ali ga obiskujejo, prebivalce pristanišča ter osebe, ki občasno delajo v pristanišču ali ga obiskujejo,
- sodelovanje z organi, ki nadzorujejo tovor, prtljago in potnike. Kadar je potrebno, se izmenjujejo ter povezujejo informacije in sistemska sporočila teh organov, vključno s sistemskimi sporočili pred prihodom v pristanišče,
- postopki in ukrepi za ravnanje s sumljivim tovorom, prtljago, gorivom in ostalimi zalogami ter z osebami, pri čemer je treba določiti varna območja; pa tudi drugi varnostni vidiki in kršitve varnosti v pristanišču,
- zahteve po nadzoru pod-območij ali dejavnosti znotraj le-teh. Tako potreba po tehničnih rešitvah kot rešitve same izhajajo iz ocene varnosti v pristanišču,

- označevanje. Območja, za katere veljajo zahteve glede dostopa in/ali nadzora se ustrezno označijo. V zahtevah glede nadzora in dostopa se upoštevajo vsi ustrezni obstoječi zakoni in praksa. Spremljanje dejavnosti se ustrezno označijo, če tako zahteva nacionalna zakonodaja,
 - poročanje in varnostno preverjanje. O vseh pomembnih varnostnih podatkih se poroča v skladu z določili o varnostnem preverjanju, vključenimi v načrtu. Glede na občutljivost nekaterih podatkov se poroča samo po potrebi, vendar lahko to po potrebi vključuje tudi postopke za obveščanje javnosti. K načrtu spada tudi varnostno preverjanje, ki ščiti varnostno občutljive podatke pred razkritjem nepooblaščenim osebam,
 - poročanje o kršitvah varnosti. Da se zagotovi hiter odziv, varnostni načrt pristanišča določa jasno zahtevo, da se o vsakem primeru kršitve varnosti poroča uradniku za varnost v pristanišču in/ali organu za varnost v pristanišču,
 - povezovanje z ostalimi preventivnimi načrti ali dejavnostmi. Načrt posebej obravnava povezovanje z ostalimi preventivnimi in nadzornimi dejavnostmi, ki veljajo v pristanišču,
 - povezovanje z ostalimi načrti za odzivanje in/ali določanje posebnih ukrepov, postopkov in dejavnosti za odzivanje. Načrt podrobno določa povezovanje in usklajevanje z ostalimi načrti za odzivanje in načrti za ukrepanje ob izrednih dogodkih. Nesporazumi in pomanjkljivosti se rešujejo po potrebi,
 - potreba po usposabljanju in urjenju,
 - operativna organizacija varnosti v pristanišču in delovni postopki. Varnostni načrt pristanišča podrobno določi organizacijo varnosti v pristanišču, delitev nalog in delovne postopke. Prav tako po potrebi podrobno določi usklajevanje z uradniki za varnost pristaniške infrastrukture ter varnost na ladjah. V varnostnem načrtu so opredeljene tudi naloge varnostnega odbora, če le-ta obstaja,
 - postopki za prilagajanje in posodabljanje varnostnega načrta pristanišča.
-

PRILOGA III

OSNOVNE ZAHTEVE VARNOSTNEGA URJENJA

Pri različnih vrstah urjenja, ki se izvaja vsaj enkrat v koledarskem letu, pri čemer med posameznimi urjenji ne sme preteči več kot 18 mesecev, sodelujejo uradniki za varnost pristaniške infrastrukture, skupaj z ustreznimi organi držav članic, varnostnim osebjem različnih podjetij in ladijskim varnostnim osebjem, kadar je primerno. Zahteva se udeležba varnostnega osebja podjetij ali ladijskega varnostnega osebja v skupnih urjenjih ob upoštevanju, kakšne posledice ima to za varnost in delo na ladji. Pri takšnih urjenjih se preizkuša komuniciranje, usklajenost, razpoložljivost sredstev ter odziv. Poznamo več vrst urjenj:

1. v naravni velikosti ali v resničnem okolju;
 2. v obliki simulacije ali seminarja; ali
 3. v kombinaciji z ostalimi vajami, npr. z ukrepanjem ob nesreči ali drugimi vajami državnih organov pristanišča.
-

PRILOGA IV

POGOJI, KI JIH MORA IZPOLNJEVATI PRIZNANA ORGANIZACIJA ZA VARNOST

Priznana organizacija, zadolžena za varnost, mora prikazati:

1. strokovno poznavanje ustreznih vidikov varnosti v pristanišču;
2. ustrezno poznavanje pristaniških dejavnosti, vključno s poznavanjem zasnove in konstrukcije pristanišča;
3. ustrezno poznavanje drugih varnostnih operacij in dejavnosti, ki utegnejo vplivati na varnost v pristanišču;
4. zmožnost ocene morebitnega tveganja v pristanišču;
5. sposobnost obnavljati in izboljšati strokovno znanje svojega osebja;
6. zmožnost stalno spremljati zanesljivost svojega osebja;
7. sposobnost izvajati ustrezne ukrepe za preprečevanje razkritja ali dostopa nepooblaščenih oseb do občutljivih podatkov in gradiva;
8. poznavanje ustrezne nacionalne in mednarodne zakonodaje in varnostnih zahtev;
9. poznavanje aktualnih vzorcev in groženj varnosti;
10. sposobnost prepoznavanja in odkrivanja orožja, nevarnih snovi in naprav;
11. sposobnost nediskriminatornega prepoznavanja značilnosti in vedenjskih vzorcev oseb, ki utegnejo ogroziti varnost v pristanišču;
12. poznavanje tehnik izogibanja varnostnim ukrepom;
13. poznavanje opreme in sistemov za varovanje in nadzor ter njihovih operativnih omejitev.

Priznana organizacija, zadolžena za varnost, ki poda ali pregleda oceno varnosti v pristanišču, ne more sprejeti ali pregledati tudi varnostnega načrta istega pristanišča.
